

Caritas' informasjonssenter Umiddelbar suksess og enormt behov

Av sr. Anne Bente Hadland OP

I september 2011 åpnet Caritas dørene til Informasjonssenteret for arbeidsinnvandrere sentralt i Oslo. Bernt Gulbrandsen leder prosjektet og tar imot i lokaler med inngang fra gaten, hvor folk kan komme med sine spørsmål og bekymringer.

De er alltid to på jobb samtidig, og de avsetter minst 30 minutter til hver som kommer innom, sier han.

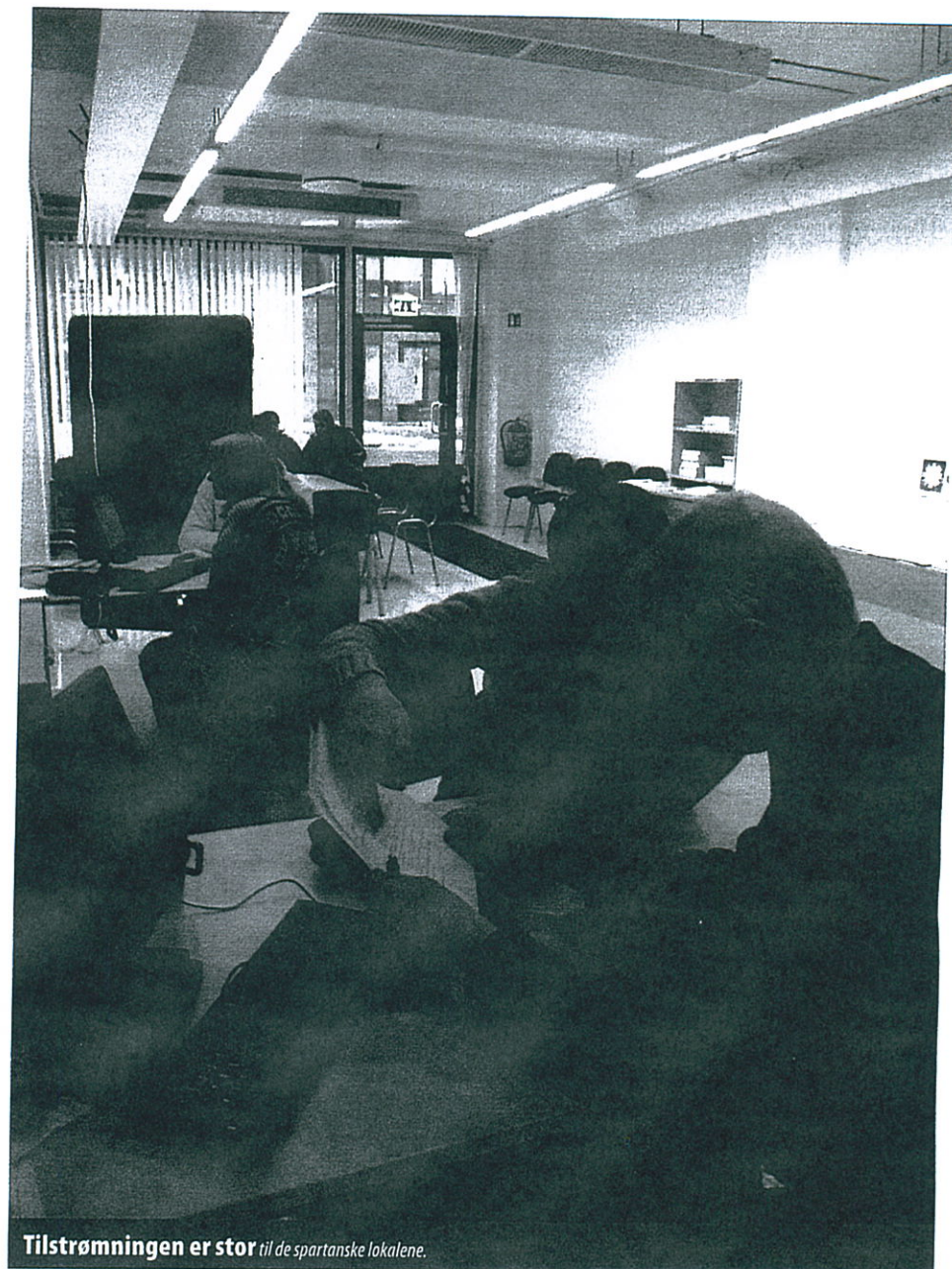
– Mye går ut på å høre på folk, la dem snakke og så veilede dem videre. Vi gjør ikke NAVs jobb for dem, men vi kan forklare folk veien videre. Det vi gir av informasjon er sånn som man alltid lurer på, hvordan det norske arbeidsmarkedet fungerer, hvordan boligmarkedet fungerer, spørsmål om familieforening osv. Her er datamaskiner til disposisjon og informasjonsmateriell om det norske samfunn.

Infosenteret har vært en umiddelbar suksess. Caritas har grepet fatt i et reelt behov – og de merker forandringer i konjunktorene.

– Nå er ca 30 % av dem som kommer hit, fra spansktalende land – slik var det ikke før. To tredjedeler av disse er spanjoler, mens en tredjedel er innvandrere til Spania og har arbeids- og oppholdstillatelse der, men altså ikke arbeid, derfor kommer de hit. Vi merker trykket fra Sør-Europa. Den største gruppen nå er spansktalende, nest største er polakker, deretter litauere.

Ønsker flere frivillige

På senteret er det folk med latin-amerikansk, polsk og litauisk bakgrunn, i tillegg til norsk. De har per i dag tre deltidsstillinger og en heltid – nok til å ha åpent tre dager i uken,

men målet er å utvide, og det tilsier også tilstrømningen.

– Vi har også noen frivillige, men kan trenge flere. I tillegg til språkkunnskaper ut over norsk og engelsk må de frivillige kunne gi grunnleggende informasjon om det norske samfunn og hvordan prosedyrene er om man vil ha jobb og slå seg ned her. Vår oppgave er å gi basisinformasjon om hvor de kan gå videre. I tillegg kan vi hjelpe til med elektronisk registrering – alle som kommer har kanskje ikke ferdigheter med bruk av pc, og UDIs apparat er ikke så brukervennlig at det gjør noe. Vi kan være behjelpelige med å oversette CVer, eller sette dem opp. Så vi trenger kvalifiserte frivillige! For 2012 håper vi på 2,6 mill i støtte – da

vil vi kunne drive forsvarlig, ha åpent i sommermånedene, ha fire stillinger og holde åpent fire dager i uka, og det trengs.

– Vi kan hjelpe til med å finne juridisk veiledning, henvise til fri rettshjelp, jussbuss og arbeidstilsynet. Vi får en slags ombudsmannsrolle. Det hender at vi kommer over folk som er grovt utnyttet i arbeidslivet. Da kan det hende at vi skriver på vegne av dem, men vi er primært et informasjons- og veiledningssenter. Vi kan ikke bli saksbehandlere eller sosialkontor. Men det er en balansegang. Vi kan ikke la folk gå ut av døren uten hjelp. Vi strekker oss langt og lenger enn det offentlige.

Senteret har på kort tid blitt svært populært.

– Siden starten har vi i snitt hatt 20 besøkende per dag, og vi har nesten ikke annonsert det. Det går fra munn til munn.

Mange faller utenfor

Gulbrandsen forteller at senteret har avdekket et stort behov. Mange av dem som kommer, er høymotiverte og velutdannede, men klarer ikke å manøvrere i det norske arbeidsmarkedet.

– Vi er Den katolske kirkes sosiale arm, og det vi gjør her fyller helt åpenbart et stort behov i velstandsnorge. Det er mange som faller utenfor, og vi får folk inn dørene som absolutt ikke hører til blant dem man vanligvis ville

Dette er en sak for arbeidstilsynet, men mannen snakker bare spansk. Du kommer ikke gjennom med det i arbeidstilsynet.

trodd var «marginale». Velutdannede menn fra Sør-Europa, familiefedre som har mistet jobben på grunn av nedgangstidene og som drar ut for å hjelpe familien. Og så risikerer de å havne på gata i Oslo. Mange har ikke noe sted å bo – de holder seg på Oslo S, og når den er stengt mellom ett og fem om natta, driver de omkring i gatene før de kan gå inn og varme seg igjen.

– Vi tar imot folk som er utsatt for sosial dumping. Det kom inn en afrikaner forleden, og han har en vaskejobb hvor han stadig får mer å gjøre og må jobbe lenger for å få samme lønn. I utgangspunktet tjente han kr 100 per time, allerede det er kr 51 under minstesatsen, og med tilleggsarbeidet er han nå nede i kr 60 per time, og jobben er nattarbeid. Dette er en sak for arbeidstilsynet, men mannen snakker bare spansk. Du kommer ikke gjennom med det i arbeidstilsynet. De har forresten fått polskspråklige inn der, men det tar litt tid før de tar innover seg at spansk nå er det store innvandrerspråket i Norge.

– Det andre problemet er svart arbeid. Folk uten arbeidskontrakter søker svart arbeid, og der har de overhodet ingen rettigheter. Vi forklarer dem at de settes helt utenfor alle systemer, råder dem til å dra hjem og heller for-

berede seg bedre og komme tilbake til våren eller sommeren.

– Det er veldig ofte ressurssterke mennesker det er snakk om, fagarbeidere for eksempel, som har vært i jobb i hjemlandet i 10–15 år, men som så har mistet jobben. Familien i hjemlandet har ingen understøttelse. De strekker seg langt for å hjelpe sine nærmeste og synes det er vanskelig å reise tilbake uten å ha kunnet hjelpe. Vi merker at trykket fra Spania, Italia og Hellas er blitt større.

– Vi forsøker også å formidle kontakter til de nasjonale gruppene i menighetene våre for å se om det er mer vi kan gjøre for å hjelpe nyankomne. Vi søker gode måter å samarbeide på som ikke overbelaster de eksisterende nettver-

kene. Det kommer folk hit i ekstremt vanskelige situasjoner.

Ingen tilbud

Gulbrandsen forteller at disse jobbsøkende ikke har noe hjelpetilbud i den sårbare første fasen hvor de mangler sted å bo. På dette området håper Caritas det kan være mulig å etablere noe i samarbeid med andre aktører.

– Når vi stenger dørene om ettermiddagen, er det kanskje kuldegrader ute, og vi vet at vi sender dem ut i ingenting. Det er praktisk helt umulig å hjelpe økonomisk, og vi har heller ingen midler til formålet. Men det er et stort tankekors og veldig uforståelig at vi i Oslo ikke har noe å tilby mennesker i en desperat situasjon.

– De tilbudene som fins, er rettet mot folk med rusproblemer, og det er vel og bra, men der fins altså ikke et eneste suppekjøkken, ikke et sted hvor folk kan komme inn, få en madrass, ta en dusj – et såkalt «night shelter» – et korttidstilbud i en nødssituasjon, ingenting. Jeg er helt beskjemmet når jeg tenker på det. Vi har planlagt å gå inn i denne problematikken i løpet av 2012 og vil kontakte andre diakonale institusjoner for et mulig samarbeid.

Støtt infosenteret

Vær frivillig: Kontakt Bernt Ivar Gulbrandsen på 40 42 84 55 eller bernt.ivar.gulbrandsen@caritas.no

Gaver: Det er mulig å gi gaver til Caritas øremerket dette prosjektet på Caritas' vanlige konto **8200.01.93433**

Caritas' informasjonscenter for arbeidsinnvandrere

Storgata 38, 1. etasje (inngang fra Hausmanns gate)

Åpent tirsdager og torsdager:
10.00–17.00, **onsdager:** 10.00–19.00
infosenter@caritas.no

St. Olav forlag

Nyhet!

sr. Ane-Elisabet Røer OP:
**FREDDY
EDDERKOPP
I KLOSTER**

Den eventyrlyste Freddy Edderkopp forteller barn om livet i et kloster. Fra sin gode utkikkspøst i søster Agates slør, eller hengende over tabernakelet i kapellet, lærer han barn om kallet og løften, og vi tas med på hans halsbrekkende oppdagelsesferd gjennom klosteret og klosterlivet.

Førord av biskop Bernt Eidsvig.

Sr. Ane-Elisabet Røer har siden 1994 vært dominikanersøster ved Sta. Katarinahjemmet i Oslo og har hovedfag i filosofi.

Kjøp i St. Olav bokhandel eller din lokale bokhandel.

www.stolavforlag.no

